

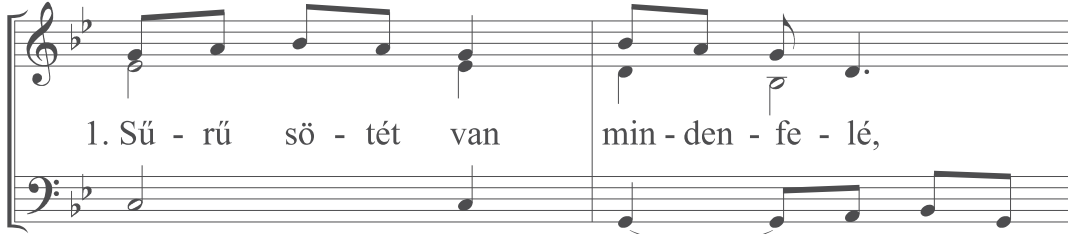
Az imádkozásról

787

Ecsedy Aladár Draskóczy László

Capo 3 Am

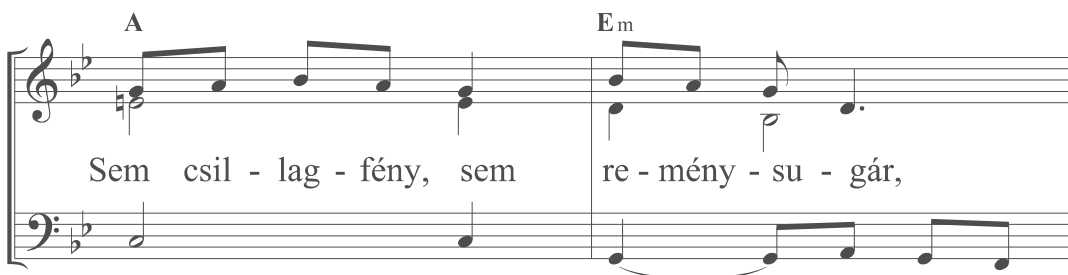
1. Sű - rű ső - tét van min - den - fe - lé,

u - tat ke - re - sek az éj - ben,

Sem csil - lag - fény, sem re - mény - su - gár,

ár - nyak su - han - nak az éj - ben.

Re - me - gő szí - vem hoz - zád ki - ált,

Az imádkozásról

ó, U - ram, halld meg i - má - mat!

Me - nek - vés nin - csen, nem is le - het,

U - ram, csak e - gye - dül ná - lad.

2. Jézus, te vagy a hajnali fény, te vagy a nap ragyogása,
Te vagy az Isten lényé maga, arcának tündöklő mása.
És, aki téged már megtalált, szívében ott van a béke,
Te lettél annak örökre már oltalma és menedéke.
3. Nem vagyok más, csak üres edény, tölts meg hát Lelkeddel engem!
Igédnek áldott, szent ereje munkálkodjék már énbennem!
Rajtam keresztül áradj, Uram, szerte ragyogjon a fényed:
Hogy én általam sok árva szív békéjét benned meglelje.
4. Amerre járok, merre kelek, te légy, Uram, a vezérem,
Hogy saját tervem, akaratom ne legyen többé énnékem!
Ne éljek többé már soha én, Lelkeddel élj te énbennem,
Általlépve majd a gyöngykapun, Uram, engedj hozzád mennem!